

Allahin, Armeliaan Armahtajan nimeen.

Naisten oikeudet ja velvollisuudet islamissa

Kirjoittanut 'Abd al-Ghaffar Hasan.

Suomentanut Ummu Mariam.

Johdanto

Aihetta naisten oikeuksista ja velvollisuuksista islamissa on usein varjostanut ristiriitaisuus, henkilökohtaiset mielipiteet ja silkkä tietämättömyys. Vaikka monet oppineet ovat käsitelleet tätä aihetta, silti on jäänyt tarve keskustella aiheesta laajemmin kuin usein käsitellään. Maulana 'Abd al-Graffar Hasan, hädiithin oppinut ja Pakistanin Islamic Ideological Councilin (islamilaisen ideologisen neuvoston) jäsen, esitti tämän aiheen alun perin neuvostolle lyhyenä urdunkielisenä esseenä keskustelua varten. Koska pidin sitä lyhyenä mutta kuitenkin hyödyllisenä kirjoituksena aiheesta, käänsin sen englanninkielelle. Olen hyvin kiitollinen tyttärelleni Kholi Hasanille, joka ei ainoastaan muokannut englanninkielistä versiota, mutta myös edisti osaltaan sitä ajatuksillaan, täten antaen kauniin lisän sen materiaaliin.

Toivon, että tämä kirjanen auttaa poistamaan joitakin niistä väärinkäsityksistä, ennakkoluuloisista mielipiteistä ja valheellisuuksista, jotka ympäröivät

aihetta naisten oikeuksista ja velvollisuuksista islamissa.

Naiset islamissa on aihe, joka on ollut kaikenlaisten kiistojen, väärinymmärrysten ja etenkin väärän tiedon kohteena. Tämä teos tulee keskustelemaan ja selittämään tätä aihetta Koraanin ja Allahin lähettilään (SAAS) Sunnan (sanat, teot eli perimätieto) täsmällisten opetusten mukaan.

Aluksi koko aiheen tärkein näkökulma on hengellinen näkökulma. Muslimi hyväksyy, että ginnien ja ihmisten luomisen tärkein tarkoitus oli, että heidän tulisi palvoa Allahia, kamppailla Saatanan voimia vastaan ja elää elämänsä Allahin käskyjen mukaan saavuttaakseen ikuisen onnen Paratiisissa.

Tohtori Suhaib Hasan

Kappale 1

Miesten ja naisten luomisen tarkoitus

Muslimi hyväksyy, että ginnien ja ihmisten luomisen tärkein tarkoitus oli, että heidän tulisi palvoa Allahia, kamppailla Saatanan voimia vastaan ja elää elämänsä Allahin käskyjen mukaan saavuttaakseen ikuisen onnen Paratiisissa.

"Enkä Minä (Allah) ole luonut ginnejä ja ihmisiä kuin palvomaan Minua (Yksin)." (Koraanin jakeen 51:56 merkityksen selitys)

Allah sanoo myös (merkityksen selitys): "...Palvo Allahia (Yksin, eikä ketään muuta), ja ole kiitollisten joukossa." (Koraani 39:66)

Toisessa kohtaa Hän sanoo (merkityksen selitys): "Sano (oi Muhammad (SAAS)): 'Totisesti minua on käsketty palvomaan Allahia (Yksin) tottelemalla Häntä ja tekemällä uskonnollisia tekoja vilpittömästi vain Hänen vuokseen.'" (Koraani 39:11)

Miesten ja naisten yhdenvertaisuus koskien uskonnollisia velvollisuuksia ja palkkiota

Hengellisessä mielessä islam ei tee eroa miesten ja naisten välille. Molemmilla on sielu, molemmat luotiin samaa elämän tarkoitusta varten, molemmilla on velvollisuus täyttää uskonnolliset velvollisuutensa, Kaikkivaltias tulee tuomitsemaan molemmat ja molempia tullaan joko palkitsemaan tai rankaisemaan heidän henkilökohtaisten tekojensa mukaan. Aina kun Koraanissa mainitaan ne onnekkait olennot, jotka tulevat pääsemään sisään Onnen puutarhoihin hurskautensa ja hyvien tekojensa vuoksi, siinä mainitaan miehet ja naiset yhdessä.

"Jokainen, joka tekee oikeamielisiä hyviä tekoja, mies tai nainen, ja on (oikea) uskova [Allahin ykseyteen (muslimi)], sellainen tulee käymään sisään Paratiisiin eikä pienintäkään epäoikeudenmukaisuutta, edes näqiiran kokoista (täplä taatelin kiven selässä), tule tapahtumaan hänelle." (Koraanin jakeen 4:124 merkityksen selitys)

"Jokainen, joka tekee oikeamielisiä tekoja - mies tai nainen - niin kauan kuin hän on tosi uskova, totisesti, hänelle Me annamme hyvän elämän, ja Me maksamme hänelle varmasti palkkion suhteessa parhaimpiin tekoihin, mitä hänellä oli tapana tehdä." (Koraanin jakeen 16:97 merkityksen selitys)

"Uskovat, miehet ja naiset, ovat äulijää' (auttajia, tukijoita, ystäviä, suojelijoita) toinen toisilleen; he velvoittavat (ihmisiä) äl-mä'roofiin (islamilaiseen yksijumalaisuuteen ja kaikkeen, mitä islam käskee tekemään) ja kieltävät (ihmisiä) äl-munkäristä (monijumalaisuudesta ja kaikenlaisesta epäuskosta, ja kaikesta, minkä islam on kieltänyt); he tekevät äs-saläätin (viisi pakollista rukousta) ja antavat äz-zäkäätiä ja tottelevat Allahia ja Hänen lähettilästään. Allah tulee antamaan Armonsa heille. Varmasti Allah on Mahtava, Viisas." (Koraanin jakeen 9:71 merkityksen selitys)

"Totisesti muslimit (ne, jotka alistuvat Allahille islamissa), miehet ja naiset, uskovat miehet ja naiset (jotka uskovat islamilaiseen yksijumalaisuuteen), miehet ja naiset, jotka ovat tottelevaisia (Allahille), miehet ja naiset, jotka ovat totuudellisia (puheessaan ja teoissaan), miehet ja naiset, jotka ovat kärsivällisiä (tehdessään kaikkia niitä velvollisuuksia, joita Allah on määrännyt tekemään, ja pidättäytyessään kaikesta siitä, minkä Allah on kieltänyt), miehet ja naiset, jotka ovat nöyriä (Herransa, Allahin, edessä), miehet ja naiset, jotka antavat sadäqaa (zäkäätiä ja almuja), miehet ja naiset, jotka paastoavat (pakollisen paaston ramadaan-kuukauden aikana ja vapaaehtoista näwääfil paastoamista), miehet ja naiset, jotka varjelevat siveyttään (laittomilta seksuaalisilta teoilta), sekä miehet ja naiset, jotka muistavat Allahia paljon sydämässään ja kielillään. Allah on valmistanut heille anteeksiannon ja suuren palkkion (Paratiisin)." (Koraanin jakeen 33:35 merkityksen selitys)

Täten ei voi olla mitään epäilystä, että Tuonpuoleisessa sekä miehet että naiset tullaan tuomitsemaan. Jokainen yksilö kantaa omien tekojensa taakan, jokaista sielua tullaan rankaisemaan sen synneistä ja palkitsemaan sen tottelevaisuudesta Allahille.

Biologisesti miehet ja naiset ovat kaksi erilaista mutta toisiaan täydentävää sukupuolta:

Joku saattaa kysyä, jos sukupuolten välillä on sellainen täydellinen ja kaiken kattava henkinen tasavertaisuus, miksi tätä samanlaista kohtelua ei ole muissa oikeuksissa, velvollisuuksissa ja etuoikeuksissa. Muslimit ja etenkin ei-muslimit kysyvät, miksi miehet työskentelevät kodin ulkopuolella, kun taas naisia kannustetaan pysymään kotona, miksi naisten pitää käyttää higääbiä (huntua), miksi veli saa suuremman osan perinnöstä kuin hänen sisarensa, miksi mies voi olla hallitsija mutta nainen ei voi ja niin edelleen, ja sitten he tekevät johtopäätöksen, että islam kohtelee naisia alemmina olentoina. Laeista ei voi koskaan keskustella selittämättä niitä ensin. Joten meidän tulee ensin tarkastella islamille luonteenomaisia perusperiaatteita, joiden mukaan miehet ja naiset ovat kaksi erilaista mutta kuitenkin toisiaan täydentävää sukupuolta. Lääketieteessä on todistettu, että miehillä ja naisilla on erilaiset biologiset rakenteet ja luonteet. Allah, Kaikkivaltias, loi tämän biologisen eron ja tietää sen meitä paremmin. Täten Hän on antanut miehille ja naisille roolit, joissa kumpikin on toista etevämpi luonteensa mukaan. Kumpikaan sukupuoli ei ole alempi- tai ylempiarvoinen toiseen verrattuna; sen sijaan he täydentävät toisiaan kuten kokonaisen kaksi puolikasta. Jokapäiväisessä elämässä näemme yhteiskunnan koostuvan monista erilaisista ihmisistä, joista jokainen toimii tietyssä roolissaan pitämässä yhteiskuntaa koossa. Maanviljelijä ja lääkäri

myötävaikuttavat eri tavalla yhteiskuntaan, mutta molemmat ovat yhtä tärkeitä. Kumpikin on toista etevämpi omalla alallaan, ja kumpikin tarjoaa palveluksia toiselle. Samalla tavoin miehet ja naiset ovat eri sukupuolia ja toimivat elintärkeissä rooleissa omilla erinomaisuuden aloillaan.

Naisten arvo islamissa:

Profeetan kertomukset puhuvat naisista ylistyksellä ja kunnioituksella. Kerran hän (SAAS) sanoi: "Maailma ja kaikki asiat siinä ovat arvokkaita, ja kaikkein arvokkain asia maailmassa on oikeamielinen nainen." (Ahmad ja Muslim)

Hän (SAAS) sanoi myös: "Enkö kertoisi teille miehen parhaasta aarteesta? Se on oikeamielinen nainen, joka miellyttää miestä, kun tämä katsoo häntä, joka tottelee, kun häntä käsketään, ja joka varjelee itseään, kun tämä on poissa."

Profeetta (SAAS) sanoi: "Naiset ja parfyymi on tehty minulle rakkaaksi teidän maailmastanne, ja silmieni viileys on rukouksessa." (Ahmad ja an-Nasaa'ee)

Äidin kunnia islamissa:

Kuuluisassa tapauksessa mies tuli Profeetan (SAAS) luokse ja kysyi: "Oi Allahin lähettiläs, kenellä on suurin

oikeus ystävällisyyteeni ja huolenpitooni?" Hän (SAAS)
vastasi: "Äidilläsi." "Sitten kenellä?" Hän (SAAS)
vastasi: "Äidilläsi." "Sitten kenellä?" Hän (SAAS)
vastasi: "Äidilläsi." "Sitten kenellä?" Hän (SAAS)
vastasi: "Isälläsi." (Ahmad ja Abu Dawud)

Myös Koraanissa käsitellään molemmille vanhemmille, ja erityisesti äidille, kuuluvaa suunnatonta kunniaa ja kunnioitusta: "Me olemme määränneet ihmistä (olemaan kuuliainen ja hyvä) vanhemmilleen. Hänen äitinsä kantoi häntä heikkoudessa ja vaivalla heikkouden ja vaivan jälkeen, ja hänen vieroittamisensa on kahden vuoden iässä - antakaa kiitos Minulle ja vanhemmillenne. Minun luonani on viimeinen määränpää." (Koraanin jakeen 31:14 merkityksen selitys)

Tyttöjen kasvattamisen palkkio:

Aikana, jolloin poikalasten syntymää pidettiin arvossa ja tyttölapsia haudattiin elävältä häpeän ja köyhyyden vuoksi, Profeetta (SAAS) on sanonut: "Jokainen, joka huolehtii kahdesta tytöstä, kunnes he saavuttavat täysi-ikäisyyden, hän ja minä tulemme menemään sisään Paratiisiin yhdessä kuten nämä kaksi (sormea)." (Muslim ja at-Tirmidhi)

Kappale 2

Koti

Miesten ollessa fyysisesti voimakkaampi sukupuoli naisen biologinen luonne tekee hänestä etevämmän perheenemäntänä. Hän yksin voi tulla raskaaksi, kantaa ja synnyttää lapsen, ja sitten imettää vauvaa. Hänen lempeä, huolehtiva ja itsensä uhraava luonteensa soveltuu parhaiten lasten kasvattamiseen ja kodista huolehtimiseen. Jos sanotaan, että hänen tulisi vielä hankkia elatuksensa, se olisi vääryys, jota on mahdotonta hyväksyä, ja se vihjaa, että kaikki hänen kotinsa ja lastensa hyväksi tekemänsä työ on arvotonta ja sitä tulee täydentää (kodin) ulkopuolisella työllä. Naisen pitää jo toimia yhteiskunnassa suuressa ja jalossa roolissa uuden sukupolven äitinä, roolissa, jossa yksikään mies ei voi vaatia kunnianosoituksia. Hänen loistava roolinsa äitinä on syy siihen, että hän on oikeutettu saamaan lapsilta kolminkertaisen kiintymyksen isään verrattuna.

Miesten ja naisten rooleja käsitellään Koraanissa seuraavasti (merkityksen selitys): "Miehet ovat naisten suojelijoita ja elättäjiä, koska Allah on tehnyt toisesta toista etevämmän, ja koska he kuluttavat varoistaan (heidän elättämisekseen). Siksi oikeamieliset naiset ovat tottelevaisia (Allahille ja aviomiehelleen), ja

vartioivat aviomiehensä poissa ollessa sitä, mitä Allah käskee heitä vartioimaan (siveyttään ja aviomiehensä omaisuutta)..." (Koraani 4:34)

Tämä jumalallinen käsky kuvailee miestä qawwääminä (elättäjänä) ja naista qaanitana (tottelevaisena) ja hääfidhatun lil-ghaibina (salatun suojelijana). Jae antaa kaksi syytä sille, miksi miehiä kutsutaan elättäjiksi. Ensiksi, koska "Allah on tehnyt toisesta toista etevämmän", mikä tarkoittaa, että Hän on tehnyt miehistä fyysisesti voimakkaampia ja taipuvaisempia luomaan uraa kodin ulkopuolella. Ihmiskunnan historia on aina osoittanut, että miehet aina alkukantaisimmista teknologisimmin suuntautuneisiin ovat hankkineet ruuan, ylläpitäneet lakia ja järjestystä yhteisössä, käyneet sotaa vihollisia vastaan ja tehneet tutkimusmatkoja uusien maiden, seikkailujen, ruuan ja jopa piilotetun aarteiden etsimiseksi. Naiset ovat pääasiallisesti pysyneet kotona suoden vakaan elinympäristön lapsille.

Toinen syy on se, että "he kuluttavat varoistaan (heidän elättämisekseen)". Miehellä on velvollisuus huolehtia perheestään taloudellisesti, ja kun hän menee naimisiin, hänen edellytetään maksavan myötäjäiset vaimolleen. Kotinsa linnassa aviomies on hallitsija, ja vaimo on hänen tukipilarinsa. Kaikissa järjestelmissä voi olla vain yksi hallitsija; auto, jossa on kaksi ajajaa, maa, jolla on kaksi kuningasta, tai armeija, jolla on kaksi

kenraalia, olisivat kaikki täydessä kaaoksessa ja epäjärjestyksessä. Täten mies on laitettu johtamaan kotiaan, mutta tämä on velvollisuus, ei etuoikeus.

Molemmilla sukupuolilla on oikeuksia toistensa suhteen:

Sukupuolten erilaiset roolit tarkoittavat, ettei yhtä sukupuolta ole koskaan kuormitettu kaikilla velvollisuuksilla toisen nauttiessa kaikista etuoikeuksista. Sen sijaan heillä molemmilla on henkilökohtaisia velvollisuuksia ja etuoikeuksia. Koraanissa sanotaan tätä koskien (merkityksen selitys): "...Heillä (naisilla) on oikeuksia (aviomiestensä suhteen mitä tulee elinkustannuksiin) samanlaiset (kuin heidän aviomiestensä oikeudet) heidän suhteensa (mitä tulee tottelevaisuuteen ja kunnioitukseen), mikä on kohtuullista, mutta miehillä on (vastuun) asema heidän ylitseen. Allah on Kaikkivaltias, Kaikkiviisas." (Koraani 2:228)

Kappale 3

Asiat, joissa miehiä ja naisia kohdellaan samalla tavoin,
tai joissa naisia suositaan

Tämä kappale käsittelee asioita, joista kiistellään vähän tai ei lainkaan.

1. Koulutus

Allahin lähettiläs (SAAS) sanoi kerran: "Jokaisen muslimin on pakollista hankkia tietoa." (At-Tabaraani)

Tämä kertomus pätee yhtä lailla miehiin kuin naisiin. "Tieto" viittaa tässä yhteydessä ensisijaisesti Koraanin ja Sunnan tietoon, sillä yhdenkään muslimin ei tulisi olla tietämätön uskostaan, mutta se kattaa myös yleissivistyksen alueet, jotka voivat myötävaikuttaa yhteiskunnan hyvinvointiin. Juuri tietämättömyys uskonnosta muslimien keskuudessa on johtanut siihen, että miehet sortavat naisia, koska he uskovat sen olevan sallittua. Naiset eivät vaadi Allahin heille antamia oikeuksia, koska he ovat niistä tietämättömiä, ja lapset kasvatetaan säilyttämään vanhempiansa hullutukset. Kautta islamilaisen historian sekä miehet että naiset ovat hankkineet arvostusta oppineina ja uskon opettajina. Rigäälän (hädiithin kertojien) kirjat sisältävät monien etevien naisten nimiä alkaen 'Aishasta ja Hafsasta (RAA).

2. Palvonta

Aiemmin on jo keskusteltu yksityiskohtaisesti siitä, että sekä miehet että naiset ovat Allahin orjia ja että

heillä on velvollisuus palvella ja totella Häntä. Miesten ja naisten tulee rukoilla, paastota, antaa hyväntekeväisyyteen, tehdä pyhiinvaellus, pidättäytyä aviorikoksesta, välttää kiellettyä, kehottaa hyvään sekä kieltää pahasta ja niin edelleen. Naisten äidin rooli, joka ei lopu tiettyinä aikana vaan on kellon ympäri kestävä ura, on syy siihen, miksi heidän ei tarvitse rukoilla viittä päivittäistä rukousta moskeijassa, eikä tarvitse osallistua gumu'ä rukoukseen. Kuitenkin jos he haluavat käydä moskeijassa, kenelläkään ei ole oikeutta estää heitä.

3. Hyväntekeväisyyden teot

Sekä miehiä että naisia rohkaistaan antamaan hyväntekeväisyyteen, eikä ole mitään, mikä estäisi naista antamasta hyväntekeväisyyteen hänen aviomiehensä tuloista. 'Aisha (RAA) kertoi Allahin lähettilään (SAAS) sanoneen: "Nainen tulee saamaan palkkion (Allahilta) jopa kun hän antaa hyväntekeväisyyteen miehensä ansioista. Aviomies ja rahastonhoitaja (joka säilyttää rahoja aviomiehen puolesta) palkitaan myös, ilman että kenenkään heidän palkkionsa vähenee."

Asmaa' (RAA) sanoi kerran Profeetalle (SAAS): "Oi Allahin lähettiläs, minulla ei ole mitään, paitsi se, mitä Zubair (hänen aviomiehensä) tuo kotiin." Profeetta (SAAS) sanoi hänelle: "Oi Asmaa', anna

hyväntekevyyteen. Älä lukitse sitä, ettei toimeentulosi lukkiintuisi."

4. Oikeus omistaa rikkauksia ja omaisuutta

Naisella on oikeus pitää omaisuutensa tai rikkautensa, olivatpa ne ansaittuja tai perittyjä, ja hän voi kuluttaa ne haluamallaan tavalla. Tämä oikeus annettiin länsimaiselle naiselle vasta äskettäin, ja intialaisten naisten piti odottaa vuoteen 1956, ennen kuin he saivat oikeuden, jota musliminaiset ovat aina pitäneet itsestäänselvyytenä. Koraanissa sanotaan oikeudesta henkilön ansioihin (merkityksen selitys): "Älkääkä toivoko asioita, joissa Allah on tehnyt jotkut teistä toisia etevimmiksi. Sillä miehille on palkkio siitä, mitä he ovat ansainneet, (ja samoin) naisille on palkkio siitä, mitä he ovat ansainneet, ja pyydä Allahilta Hänen Anteliaisuudestaan. Varmasti Allah on aina Kaikkietävä kaikesta." (Koraani 4:32)

5. Mielipiteen ilmaisemisen vapaus

On harvoja yhteiskuntia, joissa tavallinen kansalainen voi kohdata hallitsijan kasvoista kasvoihin ja haastaa tämän menettelytavan. Jopa harvemmissa yhteiskunnissa naisten annetaan olla niin uskaliaita, kuitenkin islamilainen ihanne on aina ollut avoin ja helposti lähestyttävä. Kuuluisa tapaus, johon liittyy 'Umar (RAA), toinen oikein johdatettu kalifi,

havainnollistaa osuvasti tätä ilmaisun vapautta. 'Umar (RAA) seiso i kerran puhujakorokkeella nuhtelemassa ihmisiä ankarasti ja määräsi, ettei heidän tule asettaa kohtuuttomia määriä myötäjäisiksi avioliiton solmimisen hetkellä. Nainen nousi ylös ja huusi: "'Umar! Sinulla ei ole mitään oikeutta sekaantua asiaan, jonka Allah, Kaikkivaltias, on jo säätänyt Koraanissa (merkityksen selitys): "Mutta jos te aiotte vaihtaa vaimon toiseen ja olette antaneet yhdelle heistä qintaarin (kultaa eli suuren määrän mähriksi), älkää ottako pienintäkään osaa siitä takaisin; ottaisitteko sen vääryydellä ilman oikeutta ja ilmeisellä synnillä?" (Koraani 4:20)." Kun 'Umaria (RAA) oli muistutettu tästä jakeesta, hän peruutti määräyksensä sanoen: "Minä olen väärässä ja hän (nainen) on oikeassa."

6. Gihäadiin osallistuminen

Taistelutanner on paikka, joka pelottaa useita miehiä puhumattakaan naisista. Sodan aggressiivisen ja väkivaltaisen luonteen johdosta vain miehillä on velvollisuus osallistua gihäadiin (pyhään taisteluun Allahin Asiassa), kun taas naiset on vapautettu siitä. Eräs nainen pyysi kerran Profeettaa (SAAS) antamaan naisille lupa osallistua gihäadiin miesten kanssa sen erinomaisuuden ja mugäähidiineille (muslimitaistelijoille) luvatus rajoittamattoman Tuonpuoleisessa saatavan palkkion vuoksi. Profeetta (SAAS) vastasi: "Heille on gihääd ilman taistelua", mikä viittasi häggiin ja 'umraan.

Siitä huolimatta Profeetta (SAAS) antoi naisille luvan huolehtia haavoittuneista ja tarjota muonaa mugäähidiineille joissakin taisteluissa. Eräs nainen ghifäärin heimosta tuli suuren naisjoukon kanssa Profeetan (SAAS) luokse, kun tämä oli valmistautumassa lähtemään Khaibäriin valloitukseen. Hän (nainen) sanoi: "Oi Allahin lähettiläs, me haluamme seurata sinua tälle matkalle, niin että saatamme hoitaa haavoittuneita ja auttaa muslimeja." Profeetta (SAAS) vastasi: "Tulkaa, antakoon Allah siunauksensa teille."

Umm 'Ateyya (RAA), änsaari-nainen, sanoi kerran: "Olen osallistunut seitsemään taisteluun Profeetan (SAAS) kanssa. Minulla oli tapana vartioida mugäähidiinien kameleja heidän poissa ollessaan, laittaa ruokaa, hoitaa haavoittuneita ja pitää huolta sairaista."

Mu'adh ibn Jabal (RAA) kertoi, että hänen serkkunsa Asmaa' bint Yazid tappoi yhdeksän roomalaissohilasta telttakepillä Järmuukin taistelun aikana.

7. Vapaus valita aviomies

Tytön holhoojalla, olipa tämä hänen isänsä, veljensä, enonsa tai setänsä, on tärkeä rooli tytön avioliitossa, kuten sopivan puolison löytämisessä hänelle. Mutta se ei anna holhoojalle missään tapauksessa oikeutta pakottaa valintaansa tytölle vastoin tämän tahtoa.

Tytöllä on oikeus hyväksyä tai hylätä holhoojan valinta, tai valita itse. Nainen nimeltä Khansaa' bint Khidaam (RAA) tuli kerran Profeetan (SAAS) luokse ja valitti: "Isäni on pakottanut minut menemään naimisiin serkkuni kanssa kasvattaakseen arvostustaan (ihmisten silmissä)." Profeetta (SAAS) sanoi hänelle, että hänellä oli oikeus purkaa tämä avioliitto ja valita kenet tahansa, jonka kanssa hän halusi mennä naimisiin. Hän vastasi: "Hyväksyn isäni valinnan, mutta tarkoitukseni oli ilmoittaa naisille, ettei isillä ole mitään oikeutta sekaantua avioliittoon." (Ahmad, an-Nasaa'ee ja ibn Maaja)

8. Naisen takuu sodassa on hyväksyttävä

Jos nainen antaa takuut sotavangille tai antaa tälle turvapaikan, hänen takuunsa hyväksytään. Ummu Haani (RAA), Profeetan (SAAS) serkku, sanoi hänelle (SAAS) Mekan valloituksen jälkeen: "Olen antanut turvapaikan kahdelle mieheni sukulaiselle." Profeetta (SAAS) sanoi: "Oi Ummu Haani, me olemme antaneet turvapaikan niille, joille sinä olet antanut turvapaikan."

Toisen kertomuksen mukaan Ummu Haani (RAA) antoi turvapaikan miehelle, mutta hänen serkkunsa 'Ali (RAA) yritti tappaa miehen. Ummu Haani (RAA) valitti asiasta Profeetalle (SAAS), joka hyväksyi sen, että hän oli antanut turvapaikan miehelle.

9. Oikeus lasten huoltajuuteen

Avioero on erityisen tuskallinen ja vaikea, kun avioparilla on lapsia, ja huoltajuuden antamisessa kummallekaan osapuolelle on vaikeuksia. Länsimaisen lain mukaan sekä isän että äidin tulee todistaa oikeudelle, että he ovat kykenevämpiä huolehtimaan lapsista, ja tähän usein liittyy toisen osapuolen parjaamista oman huoltajuusvaatimuksen vahvistamiseksi. Islamilaisessa laissa on oma selkeä päätöksensä tästä aiheesta. Nuorten poikien ja tyttöjen huoltajuus kuuluu äidille. Poika pysyy äitinsä luona, kunnes hän on noin seitsemän- tai yhdeksänvuotias, minkä jälkeen hänen isänsä huolehtii hänestä. Tytär pysyy äitinsä luona, siihen asti kunnes hän menee naimisiin. Poikkeuksena on tilanne, jossa äiti menee uudelleen naimisiin, missä tapauksessa huoltajuus voidaan antaa jollekin muulle, kuten tytön isoäidille tai tädille. Tämä perustuu Profeetan (SAAS) sanoihin eronneelle naiselle: "Oikeutesi lapsen huoltajuuteen on suurempi, niin kauan kuin et mene uudelleen naimisiin."

10. Osallistuminen yhteistyössä hyvän edistämiseksi ja pahan poistamiseksi

Koraanissa käsitellään tätä aihetta selkein sanakääntein (merkityksen selitys): "Uskovat, miehet ja naiset, ovat äulijää' (auttajia, tukijoita, ystäviä, suojelijoita) toinen

toisilleen; he velvoittavat (ihmisiä) äl-mä'roofin (islamilaiseen yksijumalaisuuteen ja kaikkeen, mitä islam käskee tekemään) ja kieltävät (ihmisiä) äl-munkäristä (monijumalaisuudesta ja kaikenlaisesta epäuskosta, ja kaikesta, minkä islam on kieltänyt); he tekevät äs-saläätin (viisi pakollista rukousta) ja antavat äz-zäkäätiä ja tottelevat Allahia ja Hänen lähettilästään. Allah tulee antamaan Armonsa heille. Varmasti Allah on Mahtava, Viisas." (Koraani 9:71)

Kappale 4

Asiat, joissa miehiä ja naisia kohdellaan erilaisina

Tämä kappale käsittelee ja lieventää asioita, jotka nostattavat eniten kysymyksiä ja kritisismiä.

1. Higääb

Muslimimiesten ja -naisten tulee täyttää hyvin erilaisia vaatimuksia koskien sätriä (vartalon osat, jotka tulee peittää). Seuraava jae käsittelee naisten sätrin noudattamista kotona, jossa ainoastaan läheiset mies- ja naispuoliset perheenjäsenet voivat olla vapaassa kanssakäymisessä (merkityksen selitys): "Sano uskoville naisille, että laskevat katseensa (kiellettyjen

asioiden katsomisesta) ja suojaavat yksityisiä osiaan (laittomilta seksuaalisilta teoilta), eivätkä näytä koristuksiaan, paitsi sen, mikä on näkyvää, ja että vetävät viittansa kauttaaltaan gujuubihinnansa (vartalonsa, kaulansa ja povensa) ylle. Heidän ei tule paljastaa koristuksiaan paitsi aviomiehilleen tai isilleen tai apeilleen tai pojilleen tai aviomiehensä pojille tai veljilleen tai veljiensä pojille tai sisariensa pojille tai (muslimi) naisilleen (siskoilleen islamissa) tai (naispuolisille) orjilleen, jotka heidän oikea kätensä omistaa, tai vanhoille miespalvelijoille, joilla ei ole seksuaalisia haluja, tai pienille lapsille, joilla ei ole tajua naissukupuolesta. Älkääkä antako heidän tömistää jalkojaan, niin etteivät heidän salassa olevat koristuksensa paljastuisi. Kaikki te pyydätte Allahia antamaan anteeksi teille kaikille, oi uskovat, jotta olisitte menestyksekkäitä." (Koraani 24:31)

Naiset voivat täten paljastaa kaunistautumisesineensä, kuten meikin ja korut, muille siveellisille naisille ja vain niille miehille, jotka on lueteltu edellä mainitussa jakeessa.

Muiden ihmisten edessä Profeetan vaimoja ja kaikkia musliminaisia on käsketty täyttämään higääbin vaatimukset käyttämällä gilbääbiä, joka on pitkä ulompi vaate, joka peittää koko vartalon. "Oi Profeetta! Sano vaimoillesi ja tyttärillesi ja uskoviin naisille, että he vetäisivät heidän viittansa (huntunsa) kauttaaltaan

ruumiinsa ylle. Se tulee olemaan parempi, että heidät tunnettaisiin (vapaiksi kunniallisiksi naisiksi), niin ettei heitä kiusattaisi. Allah on Anteeksiantava, Armelias." (Koraanin jakeen 33:59 merkityksen selitys)

Islam ei salli miesten ja naisten vapaata kanssakäymistä läheisen perhepiirin ulkopuolella, ja siitä huolimatta että käyttäisi higääbiä, länsimainen kanssakäyminen ei ole sallittua, kuten opiskelu- ja työpaikoilla tapahtuu. Koraanissa sanotaan uskoville miehille Profeetan (SAAS) aikana (merkityksen selitys): "...Kun kysytte jotain haluamaanne (hänen vaimoiltaan), kysykää heitä verhon takaa. Se on puhtaampaa teidän sydämillenne ja heidän sydämilleen..." (Koraani 33:53)

Profeetan (SAAS) vaimot olivat esikuvia kaikille naisille ja heitä pidettiin kaikkien uskovien äiteinä. Jos heille pystyi puhumaan vain verhon takaa kiusauksen ja säädyttömyyden välttämiseksi, kuinka paljon suurempi tarve sitten on sellaiselle verholle, kun kyseessä ovat tavalliset naiset, jotka voivat olla paljon suuremman kiusauksen lähteitä? Profeetan (SAAS) ajasta on myös selvää, että kumppanien (RAA) mielessä tämä jae ei viitannut ainoastaan Profeetan (SAAS) vaimoihin, vaan koski myös heidän naisiaan, mille Profeetta (SAAS) antoi täyden hyväksyntänsä. Yllä mainitussa jakeessa annettu syy sellaiselle verholle on, että "se on puhtaampaa teidän sydämillenne ja heidän sydämilleen"

ja toisesta jakeesta voimme lukea (merkityksen selitys): "Sano uskoville miehille, että laskevat katseensa (kiellettyjen asioiden katsomisesta), ja että suojaavat yksityiset osansa (laittomilta seksuaalisilta teoilta). Se on puhtaampaa heille. Totisesti Allah on täysin tietoinen siitä, mitä he tekevät." (Koraani 24:30)

Islam haluaa saada aikaan puhtaan yhteiskunnan, jossa ei ole mahdollisuutta edes silmien aviorikokselle. Sukupuolten välinen vapaa kanssakäyminen on kiellettyä, miehiä ja naisia neuvotaan menemään naimisiin nuorena, niin että he voivat tyydyttää halunsa laillisesti. Kaikkia, niin miehiä kuin naitaki, kehotetaan myös "laskemaan katseensa" julkisilla paikoilla, niin ettei silmää voida käyttää Saatanan välineenä. Käyttämällä higääbiä naisen arvokkuus ja säädyllisyys ovat turvattuina. Hänen vaatetuksensa tekee selväksi, ettei hän ole kauneuttaan mainostava "myyntitavara", eikä ole tarjolla miesten himokkaille silmille ja vihellyksille. Emme tarvitse suurta muistutusta meitä ympäröivästä moraalittomasta yhteiskunnasta, jossa miehet ja naiset ovat keskinäisessä kanssakäymisessä käyttäen säädyttömiä vaatteita ja jossa aviorikosta paheksutaan ainoastaan, jos siihen syyllistyy naimisiinmenon jälkeen. Ennen avioliittoa ihmisiä kannustetaan kokeilemaan eri partnereita, ja siitä seuraavat uskottomuus, kurjuus, kateellisuus sekä turvattomuus ovat sellaisen elintavan välttämättömiä

seurauksia. Muslimit voivat hyvin tuntea turvaa ja varmuutta islamilaisen moraali- ja pukeutumissääntöjen puitteissa, mutta he usein jäljittelevät liikaa ei-muslimien käytöstä miellyttääkseen heitä.

2. Monivaimoisuus

Miehen on sallittu mennä naimisiin korkeintaan neljän naisen kanssa, edellyttäen että hän kohtelee heitä tasavertaisesti ja oikeudenmukaisesti. Jos hän ei kykene elättämään enempää kuin yhden vaimon tai pelkää, ettei voi olla oikeudenmukainen heidän välillään, hänen pitäisi pysyä yksivaimoisena. Monivaimoisuuden ensisijainen tarkoitus on huolehtia sotaleskistä ja -orvoista. Miesten määrä laskee väistämättä missä tahansa yhteisössä suuren sodan jälkeen ja monivaimoisuus on ainoa säädyllinen ratkaisu yksin jääneille leskille ja orvoille. Sellaisissa tilanteissa naiset saattavat turvautua luonnottomaan yksinelämään tai moraalittomaan ja syntiseen elämään. Islam myös tiukasti kieltää avioliiton ulkopuoliset seksuaaliset suhteet, ja jälleen monivaimoisuus on ainoa säädyllinen ja kunniallinen ratkaisu sellaisissa tapauksissa, joissa mies haluaa useamman kuin yhden partnerin.

Nykyään laajalle levinnyt käytäntö, jossa miehillä on vaimoja samoin kuin rakastajattaria, on alentavaa kaikille osallisina oleville naisille; se on epärehellisyyttä ja aiheuttaa sanoin kuvaamatonta kurjuutta. Kun mies

menee naimisiin useammin kuin kerran, kaikki osalliset naiset ja lapset ovat laillisia, minkä lisäksi miehen tulee myös ottaa täysi vastuu kaikista aloittamistaan suhteista.

3. Naisten todistus

Koraanissa lausutaan selvästi, että kahden naisen todistus on vastaava kuin yhden miehen antaen syyn, että jos yksi (naisista) unohtaa, toinen voi muistuttaa häntä (merkityksen selitys): "...Tuokaa kaksi todistajaa miehistänne. Jos kahta miestä ei ole (saatavilla), sitten yksi mies ja kaksi naista, sellaisia, jotka sovitte todistajiksi, niin että jos yksi heistä (kahdesta naisesta) erehtyy, toinen voi muistuttaa häntä..." (Koraani 2:282)

Oikeudessa todistaminen voi olla pelottava kokemus, varsinkin kun oikeusjärjestelmä koostuu pääasiallisesti miehistä, joten naiset voivat tukea toisiaan moraalisesti samoin kuin muistuttaa toisiaan. Se on vakava ja raskas velvollisuus, jota on kevennetty naisille.

On olemassa neljä tilannetta, joissa tarvitaan todistajia:

- a Rikokset, jotka liittyvät rikosoikeudellisiin määräyksiin ja koston. Jos sekä miehiä että naisia

on saatavilla, miehet kutsutaan todistamaan, eikä naisia kutsuta.

b

c Taloudellisissa asioissa, jotka liittyvät varallisuuteen ja omaisuuteen, jotka ovat yleensä miesten aloja, kahden miehen todistus hyväksytään. Jos miehiä ei ole saatavilla, yhden miehen ja kahden naisen (todistus) hyväksytään.

d

e Vain naisia koskevissa asioissa, kuten raskaus, synnytys ja seksuaaliset vajavuudet, yhden naisen todistus hyväksytään.

f

g Rikostapauksissa, joissa vain naiset ovat todistajina, neljä imaamia (uskonnollista johtajaa) [Abu Hanifa rahimähullaah (k. 150 AH), Malik ibn Anas rahimähullaah (k. 179 AH), ash-Shafi'i rahimähullaah (k. 204 AH) ja Ahmad ibn Hanbal rahimähullaah (k. 241 AH)] ovat yksimielisiä siitä, etteivät he hyväksy naisten todistusta. He järkeilevät, että sellaisissa tapauksissa kuten murha tai raiskaus, naiset ovat tunteellisia ja saattavat hämmentyä. Sellaisesta todistuksesta tulee epäilyttävä, ja shärii'än (islamilaisen lain) periaate on, että mikä tahansa epäily todisteesta mitätöi todisteen ja tekee sen pätemättömäksi.

h

Tässä yhteydessä ädh-dhähiri koulukunta on luotettavampi. Se lausuu, että jos rikostapauksessa todistajina on vain naisia, heidän todistuksensa hyväksytään sen periaatteen mukaan, että kahden naisen todistus on vastaava kuin yhden miehen todistus. Joten aviorikoksen tapauksessa neljän miehen tai kahdeksan naisen todistus hyväksytään. He esittävät syyksi, että jos naisten todistus hylätään kokonaan sellaisissa tapauksissa, monet rikokset jäisivät rankaisematta.

On tieteellinen tosiasia, etteivät naiset pysty selittämään tapahtumien perinpohjaisia yksityiskohtia samalla tarkkuudella, johon miehet pystyvät. Monissa tutkimuksissa on vahvistettu tämä tosiasia, esimerkiksi tohtori Hardingin tutkimuksessa, joka on esitetty hänen kirjassaan "The Way of All Women" (Kaikkien naisten tapa). Yhden hädiithin mukaan Profeetta (SAAS) kuvaili naisten olevan epätäydellisiä järkeilyssä ja uskonnollisissa tavoissa, koska heidät on vapautettu päivittäisestä viidestä rukouksesta ja paastoamisesta heidän kuukautistensa ajaksi. Heidän epätäydellisyytensä järkeilyssä on otettu huomioon laillisen todistuksen alalla. Todistuksen antaminen oikeudessa on vakava velvollisuus, josta nainen on vapautettu, aivan kuten hänen ei tarvitse rukoilla viittä

päivittäistä rukousta moskeijassa, eikä osallistua perjantairukoukseen.

4. Perintöoikeus

Tytär saa puolet siitä perinnönsasta, jonka poika saa seuraavan Koraanin määräyksen mukaisesti (merkityksen selitys): "Allah käskee teitä lapsienne (perintöä) koskien: miespuoliselle osa, joka on yhtä suuri kuin kahden naispuolisen osa..." (Koraani 4:11)

Jos tyttärellä ei ole veljiä ja vain naiset ovat perijöitä, silloin tämä periaate ei päde. Ensisilmäyksellä sääntö, jonka mukaan nainen saa puolet miehen saamasta osasta, vaikuttaa epäoikeudenmukaiselta, mutta on tosiasiaa anteliaampi naiselle. Se perustuu shärii'än periaatteeseen: "Edut velvollisuuden tason mukaan".

Esimerkiksi veli perii kaksinkertaisen määrän kuin hänen siskonsa. Siskon perimä osa on hänen, eikä hänen tarvitse kuluttaa siitä kenenkään hyväksi, ei edes aviomiehensä hyväksi, vaikka tämä olisi köyhä. Veli on kuitenkin velvollinen elättämään perheensä, johon kuuluu hänen naimaton sisarensa, elossa oleva vanhempi, vaimo ja lapset. Kun hän menee naimisiin, hänen tulee maksaa myötäjäiset vaimolleen, samoin kuin elättää tätä koko heidän avioliittonsa ajan. Sisko sen sijaan saa myötäjäiset ja hänen miehensä elättää häntä. Kaikki hänen tulonsa ja hänen osuutensa

perinnöstä ovat yksinomaan hänen, eikä hänen perheensä voi puuttua niiden kuluttamiseen.

Vaikuttaa siltä, että tämä sama viisaus on 'äqīqa-seremoniassa, kun kaksi lammasta teurastetaan pojan syntyessä, ja yksi lammas teurastetaan tytön syntyessä. Periaatteella "edut velvollisuuden mukaan" on laajoja käyttötapoja islamissa.

Esimerkiksi taistelun jälkeen Profeetta (SAAS) jakoi saadun sotasaaliin saman periaatteen mukaan antamalla kaksi osaa ratsuväelle ja yhden osan jalkaväelle. (Musnād ibn Abu Shaiba)

5. Veriraha

Noudattaen periaatetta "edut velvollisuuden mukaan" naisen veriraha on puolet miehen verirahasta. On tärkeää muistaa, ettei veriraha ole hinta murhatun ihmisen sielusta, koska sellaista hintaa ei voi olla. Sen sijaan se on pieni hyvitys kuolleen perheenjäsenille heidän kokemistaan taloudellisista kärsimyksistä. Miehet ovat usein perheittensä elättäjiä, joten taloudelliset kärsimykset ovat suurempia miehen kuollessa. Mutta jos murhan uhri oli nainen, joka oli perheensä ainoa elättäjä, silloin qaadilla (tuomarilla) on valtuudet nostaa hänen verirahaansa.

Ennakkotapaus sellaisesta lisäyksestä löytyy Koraanista, jossa se sallii qaadin kaksinkertaistamaan verirahan henkilöstä, joka murhattiin pyhien kaupunkien, Mekan ja Medinan, alueella. Viisaus tämän takana on se, että samalla tavalla kuin oikeamielisistä teoista saa suuremman palkkion, jos niitä harjoitetaan äl-häraamissa (pyhäkössä), myös äl-häraamissa tehtyjen rikosten tai syntien rangaistusta lisätään.

6. Avioero

Miehellä on ensisijainen oikeus avioeroon. Allah sanoo (merkityksen selitys): "Jos eroatte heistä ennen kuin olette koskeneet heihin (olleet seksuaalisessa yhteydessä heidän kanssaan), ja olette asettaneet heille mährin (myötäjäiset, jonka aviomies antaa vaimolleen avioliittoa solmittaessa), sitten maksakaa puolet siitä (mähristä), elleivät he (naiset) suostu luopumaan siitä, tai hän (aviomies), jonka kädessä on avioliiton solmiminen, suostuu luopumaan ja antaa hänelle täyden asetetun mährin. Luopuminen ja (hänelle täyden mährin) antaminen on lähempänä ät-täqwää (hurskautta, oikeamielisyyttä). Älkääkä unohtako anteliaisuutta keskenänne. Todella Allah on Kaikkinäkevä siitä, mitä te teette." (Koraani 2:237)

Tämä saattaa ensisilmäyksellä vaikuttaa epäoikeudenmukaiselta, mutta Allah, Kaikkivaltias, on antanut määräykset miesten ja naisten erilaisiin

luonteenlaatuihin perustuen. Tunteet hallitsevat naista järkeä enemmän, ja tämä on ilmiselvästi etu kotona. Hänen lempeä luonteensa ja kykynsä uhrata oma mukavuudenhalunsa lapsensa vuoksi tekee hänestä miestä paremman vanhemman. Avioliiton ristiriitatilanteessa hänen tunteellinen luonteensa tekee hänet taipuvaisemmaksi ristiriidan vakavuuden liioitteluun ja täten avioeron lietsomiseen. Mies on taipuvaisempi ajattelemaan tilannetta rauhallisesti ennen tuomionsa julistamista. Kumpikaan näistä luonteenpiirteistä ei ole toista huonompi tai parempi; molemmat ovat toisiaan täydentäviä ja soveltuvat parhaiten rooleihin, joissa sukupuolten tulee toimia. Lieventääkseen aviomiehen äkkipikaista käytöstä Koraanissa ja Sunnassa on toimenpiteet tapauksille, jolloin mies lausuu avioeron, mutta sitten katuu sitä. Avioerosta ei koskaan tule sitova välittömästi. Sen sijaan miehelle annetaan naisen 'iddän tai odotusajan aikajakso [normaaleille naisille 'iddä on kolmet kuukautiset eron jälkeen; jos naisella ei ole kuukautisia tai niistä on epäilystä, se on kolme arabialaista kuukautta (lasketaan kuunkierron mukaan)], jona hän voi joko vahvistaa avioeron tai kumota sen ja pyrkiä sovintoon.

Tulee muistaa, ettei nainen ole avuton avioeron tapauksessa, kuten yleisesti uskotaan. Vaikka hän ei voi lausua avioeroa miehen tavoin, jo aikaisemmin mainitun luonteenlaatunsa vuoksi, hän voi saada

avioeron qaadin tai välimiehen kautta. Tätä tapahtumaa kutsutaan khol'iksi, ja nainen pyytää avioeroa palauttaen vastineeksi aviomiehelleen myötäjäisensä tai minkä tahansa muun lahjan.

Länsimaiden nykyiset korkeat avioeroluvut johtuvat muiden asioiden ohella siitä, että naiset ovat taloudellisesti riippumattomia ja voivat saada avioeron helposti hatarilla syillä. Islam kannustaa miehiä ja naisia varjelemaan avioliittoaan lastensa vuoksi sekä vaalimaan perhettä.

7. Oikeus käydä kauppaa tai etsiä muuta työtä

Naisen on sallittua käydä kauppaa tai työskennellä laitoksissa, joissa on vain naisia, ja kaikkina aikoina hänen tulee noudattaa asiaankuuluvia sääntöjä higääbiä ja sätriä koskien. Naisen ensisijainen paikka on kotona, mutta hän voi työskennellä, jos hänellä ei ole ketään elättäjää tai hänen aviomiehensä tulot eivät riitä perheen tarpeisiin. Kuten jo aiemmin mainittiin higääbistä keskusteltaessa, islam ei salli miesten ja naisten vapaata kanssakäymistä läheisen perhepiirin ulkopuolella. Naiset saavat mennä moskeijaan palvontaa varten, opetuslaitoksiin ja taistelutantereelle. Moskeijoissa ja opetuslaitoksissa muslimien tulisi järjestää erilliset paikat, joissa naiset voivat rukoilla ja opiskella omissa oloissaan. Taistelutantereella naiset voivat huolehtia

haavoittuneista, jos mieshoitajista on puutetta. Aina kun miehet ja naiset työskentelevät tai opiskelevat samassa paikassa, Saatanan aikaansaama houkutus kasvaa. Länsimaissa työpaikkojen seksuaalinen häirintä onkin yleinen ongelma, johon naisilla ei useinkaan ole parannuskeinoa. Islam käy käsiksi ongelman ytimeen erottamalla sukupuolet ja täten välttämällä houkutus tilanteet, jotka voivat johtaa syntiin.

8. Naiset vallanpitäjinä, kuten johtajina, ministereinä, suurlähettiläinä ja lainsäädäntöelinten jäseninä

Islamilaisen valtion hallitsija ei vain johda hallituksen asioita, vaan hänellä on paljon laajempi ja vaativampi rooli. Hänen pitää kyetä kohtaamaan kansa yöttä päivää, tavata ministereitä ja ulkomaisia arvohenkilöitä, johtaa maata poliittisissa kriiseissä ja sodassa sekä kyetä johtamaan ihmisiä yhteisrukouksessa. Nainen ei voi täyttää kaikkia näitä rooleja, kun hänellä on lapsia ja hän huolehtii kodistaan.

Tosiasiasa hän ei voi täyttää suurinta osaa näistä rooleista muutenkaan, kuten taistelun tai rukouksen johtamista. Allah, Kaikkivaltias, on määrännyt miehille perheestä huolehtimisen velvollisuuden. Jos nainen ei ole oman kotinsa huolehtija, kuinka voidaan odottaa, että hän huolehtisi maan hallituksesta.

Profeetan (SAAS) lausuma tätä asiaa koskien on hyvin selvä: "Kansa, joka jättää johtamisensa naisen käsiin, ei tule olemaan menestyksekkäs (tai vauras)." (Al-Bukhari)

Islamin aikaisina vuosina naisia ei koskaan nimitetty kalifeiksi, maaherroiksi tai qodaateiksi (tuomareiksi). Useat Profeetan (SAAS) vaimoista ja tyttäristä elivät häntä kauemmin, mutta he eivät koskaan hallinneet mitään osaa laajasta islamilaisesta valtiosta. Nykyajan muslimit, jotka yrittävät perustella naisten valitsemista muslimimaiden hallitsijoiksi, ovat räikeässä ristiriidassa islamilaisten opetusten kanssa. Jotkut muslimimaat sallivat naisten olla suurlähettiläitä, parlamentin tai neuvoa antavien kokousten jäseniä, mutta tämäkään ei ole suositeltavaa useista syistä, esimerkiksi:

- i Naisen luonnollinen ja ensisijainen ura on hänen kotinsa, perheensä ja lapsensa. Tämä itsessään on erittäin vaativa rooli; ja tehdäkseen oikeutta roolilleen parlamentissa hänen pitäisi kieltää omat äidilliset vaistonsa ja uhrata perheensä tarpeet. Tämä on epäoikeudenmukaista häntä kohtaan, ja sitä on mahdotonta hyväksyä.
- ii
- iii Täysipainoinen osallistuminen parlamentaariseen toimintaan tuo mukanaan pitkät päivät vapaan kanssakäymisen ja sosiaalisen vuorovaikutuksen ilmapiirissä. Islamissa tämä on täysin kiellettyä.

iv

v Nainen on velvollinen noudattamaan islamilaisia määräyksiä koskien sätriä ja higääbiä. Kokonaisten päivien ja öitten viettäminen parlamentissa käyttäen higääbiä on vaikeaa ja epämukavaa, ja käytännön esimerkki muslimimaiden naisparlamentaarikoista nykyään on, etteivät he voi totella sääntöjä. Työn luonne on sellainen, että se soveltuu ainoastaan miehille, ja naiset, jotka yrittävät ottaa tehtäväkseen miesten työn, väistämättömästi huomaavat ottaneensa vastaan liian vaikean tehtävän.

vi

vii Nainen ei voi matkustaa yli päivän ja yön kestäväälle matkalle, ellei hänellä ole mukanaan mähraamia (läheistä miessukulaista). Islamissa tunnustetaan, että yhteiskunta voi olla hyvin vaarallinen, ja niin naisia suojellaan parhaalla mahdollisella tavalla. Parlamentin jäsenet eivät ainoastaan osallistu päivittäisiin kokouksiin, vaan heidän edellytetään matkustavan kotimaassa ja ulkomailla voidakseen paremmin suorittaa velvollisuuksiaan. Musliminaiselle olisi epäkäytännöllistä etsiä jatkuvasti mähraamia.

viii

Kaikki tämä ei tarkoita, ettei naisilla ole sananvaltaa maansa hallituksissa. Jos naisella on kyvykkyyttä ja tietoa, jotka voisivat hyödyttää valtiota, hän voi neuvoa hallitusta osallistumatta sen jokapäiväiseen työskentelyyn.

Kappale 5

Miehet ja naiset toistensa täydentäjinä

Nobel-palkinnon voittanut tohtori Alexis Carrel on kuvannut miesten ja naisten välisiä biologisia eroavaisuuksia kirjassaan "Man, the Unknown" (Mies, tuntematon). Hän lopettaa (kirjansa) seuraavaan analyysiin:

Nainen eroaa miehestä läpikotaisin

Miehen ja naisen välillä oleva ero ei ole peräisin sukupuolielinten erityisestä muodosta, kohdun olemassaolosta, raskaudesta tai koulutustavasta. Ne ovat peräisin olennaisemmasta koko organismin kyllästämisestä tietyillä kemiallisilla yhdisteillä, joita munasarjat erittävät. Tietämättömyys näistä perustavaa laatua olevista tosiasioista on saanut feminismiin kannattajat uskomaan, että molemmilla sukupuolilla tulisi olla sama koulutus, samat valtuudet ja velvollisuudet. Todellisuudessa nainen eroaa

miehestä läpikotaisin. Jokainen naisen vartalon solu kantaa hänen sukupuolensa merkkiä. Sama pätee hänen elimiinsä ja, ennen kaikkea, hänen hermostoonsa. Fysiologiset lait ovat yhtä hetyttättömiä kuin tähtimaailman lait. Ihmisten toiveet eivät voi niitä muuttaa. Meidän on pakko hyväksyä ne sellaisina kuin ne ovat. Naisten tulisi kehittää kykyjään oman luonteensa mukaisesti yrittämättä jäljitellä miehiä. Heidän osuutensa sivilisaation edistyksessä on suurempi kuin miesten osuus. Heidän ei tulisi hylätä erityisiä tehtäviään. [Tohtori Alexis Carrel; Man, the Unknown; New York, 1949, s. 91]

Suuret biologiset eroavaisuudet miesten ja naisten välillä tarkoittavat, etteivät nämä kaksi sukupuolta ole toistensa kaksoiskappaleita kummankin taistellessa samojen roolien täyttämistä ja käyttäytyen samalla tavalla. Sen sijaan he täydentävät toisiaan harjoittaen omia tiettyjä vahvuuksiaan ja lieventämällä kumppaninsa heikkouksia. Useissa muslimimaissa feministit ovat vaatineet, että naisten pitäisi olla täysin edustettuina väestöosuutensa mukaan kaikilla aloilla, kuten politiikassa ja juridisella alalla. Muutkin ryhmät ovat vaatineet – eivät pelkästään tasa-arvoa, vaan usein ylemmyyttä – rotuun, kieleen tai alueelliseen puolueellisuuteen perustuen. Sellaiset "positiivisen syrjinnän" kutsut ovat olleet kasvualustoja vihalle ja eripuraisuudelle muslimiyhteisön (ummä) keskuudessa, eivätkä voi tarjota todellista päämäärää. Koraanissa

puhutaan, että miehet ja naiset tulevat toisistaan, ovat vaatteita toisilleen ja ovat yhteen sidottuja rakkaudella ja armolla.

Viha miehiä kohtaan, mitä monet feministit saarnaavat, on täysin vierasta islamilaisille opetuksille. Sen sijaan että sukupuolet kilpailisivat keskenään, islam opettaa keskinäistä yhteistyötä harmonisen ja oikeudenmukaisen yhteisön muodostamiseksi, ja sen peruskivi on vakaa perhe-elämä.

Sekä miesten että naisten perimmäinen päämäärä on voittaa Allahin mielihyvä ja Hänen lukemattomat suosionsa Tuonpuoleisessa. Jos mies voi saavuttaa ne gihäädin kautta noudattaen jumalallisia käskyjä ja jatkuvasti kamppaillen Saatanan voimia vastaan, niin myös naiselle tie on avoinna, kuten Profeetta (SAAS) kuvaili: "Jos nainen rukoilee säännöllisesti viisi kertaa päivässä, paastooa (ramadaan) kuukauden, vartioi siveyttään ja tottelee aviomiestään, hänelle tullaan sanomaan: 'Mene sisään Paratiisiin mistä tahansa haluamastasi portista.'" (Ibn Hibbaan)